

Zawartość wniosku o ustanowienie strefy ochronnej ujęć wody przeznaczonej do spożycia na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne

Strefy ochronne ustanawiane są w celu zapewnienia odpowiedniej jakości wody ujmowanej do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zaopatrzenia zakładów wymagających wody wysokiej jakości, a także ochrony zasobów wodnych (art. 120 ustawy Prawo wodne).

Strefy ochronne ujęć wód obejmują:

- 1) wyłącznie teren ochrony bezpośredniej albo,
- 2) teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej.

Strefa ochronna ustanawiana jest dla ujęcia wody, jeżeli przeprowadzona analiza ryzyka wskazuje potrzebę ustanowienia takiej strefy, obejmującej teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej.

Strefę ochronną ustanawia wojewoda w drodze aktu prawa miejscowego:

- 1) na wniosek właściciela ujęcia wody,
- 2) z urzędu.

Na podstawie art. 138 ust. 1 ustawy Prawo wodne, wniosek o ustanowienie strefy ochronnej ujęcia wody powinien zawierać:

- 1) uzasadnienie potrzeby ustanowienia strefy ochronnej, uwzględniające przeprowadzoną analizę ryzyka, o której mowa w art. 133 ust. 3, oraz propozycje granic terenu ochrony pośredniej wraz z planem sytuacyjnym,
- 2) charakterystykę techniczną ujęcia wody,
- 3) propozycję nakazów, zakazów i ograniczeń dotyczących użytkowania gruntów oraz korzystania z wód na terenach ochrony pośredniej wraz z uzasadnieniem.

Wskazówki dotyczące załączników graficznych:

- Granica terenu ochrony bezpośredniej powinna zostać przedstawiona na mapie np. ewidencyjnej w skali 1:500, 1:1000 wraz z lokalizacją ujęcia oraz tablic informujących o ustanowionej strefie ochronnej.
- Granica terenu ochrony pośredniej powinna zostać przedstawiona na mapie topograficznej w skali 1:10 000 lub 1:25 000 wraz ze wskazaniem lokalizacji ujęcia oraz tablic informujących o strefie ochronnej.

Jednoznaczne przedstawienie przebiegu granicy strefy ochronnej, obejmującej teren ochrony bezpośrednie i teren ochrony pośredniej, czyli linii granicznej wyznaczającej obszar objęty zakazami, ograniczeniami i nakazami, jest bardzo istotne dla właściwego funkcjonowania takiej strefy. Z tego powodu wskazane jest przygotowanie załączników graficznych w postaci plików w formacie wektorowym lub rastrowym w obowiązującym systemie odniesień przestrzennych, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 października 2012 r. w sprawie państwowego systemu odniesień przestrzennych (Dz. U. poz. 1247 z późn. zm.).

W terminie 30 dni od dnia ogłoszenia aktu prawa miejscowego ustanawiającego strefę ochronną ujęcia wody w dzienniku urzędowym wojewoda ma obowiązek przekazać informacje o tej strefie do Systemu Informacyjnego Gospodarowania Wodami (SIGW). Wynika to z rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 10 września 2020 r. w sprawie systemu informacyjnego gospodarowania wodami (Dz. U. poz. 1656). Wskazany standard przekazania danych, w tym formaty przekazywania danych to: język znaczników geograficznych (GML) albo otwarty standard wektorowych danych przestrzennych (SHP), albo format wymiany danych przestrzennych (GeoJSON albo TopoJSON).

W związku z powyższym granice terenów ochrony bezpośredniej i terenów ochrony pośredniej ujęcia wody należy przekazać w jednym ze wskazanych formatów.

Ze względu na publikację rozporządzenia w dzienniku urzędowym województwa, załączniki graficzne (mapy przekazywane w postaci elektronicznej w formacie JPG) przedstawiające strefę ochronną nie powinny przekraczać wymiarów formatu A3. W przypadku większych map należy zastosować podział na arkusze z odpowiednimi oznaczeniami (tj. układ arkuszy). Należy pamiętać, aby na mapach umieszczona była strzałka północy oraz informacja o skali mapy w postaci podziałki liniowej, która wyeliminuje możliwy błąd skalowania mapy w trakcie publikacji rozporządzenia.

Do wniosku należy dołączyć opis granicy terenu ochrony pośredniej w nawiązaniu do charakterystycznych punktów w jej przebiegu, w tym punktów z lokalizacją tablic. Tablice informujące powinny być zgodne z wzorami przedstawionymi w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 1 lipca 2019 r. w sprawie wzorów tablic informacyjnych o strefie ochronnej ujęcia wody (Dz. U. poz. 1217). Tablice umieszcza się w punktach przecięcia się granic ze szlakami komunikacyjnymi oraz w innych charakterystycznych punktach terenu. Należy przy tym pamiętać o konieczności wcześniejszego uzgodnienia lokalizacji tablic z właścicielami działek, na których zaplanowano ich ustawienie.

Do wniosku ponadto należy dołączyć:

1. analizę ryzyka;
2. kopię decyzji w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia, obejmującej wyłącznie teren ochrony bezpośredniej, jeżeli została wydana;
3. kopię dokumentu zaświadczonego o prawie własności ujęcia (np. odpis z księgi wieczystej lub wypis z ewidencji gruntów),
4. kopię aktualnego pozwolenia wodnoprawnego na pobór wody z ujęcia;
5. kopię dokumentacji:
 - a) hydrogeologicznej – w przypadku ujęć wód podziemnych (art. 138 ust. 3 ustawy Prawo wodne), zawierającej ustalenia niezbędne do ustanowienia strefy ochronnej wraz z dokumentem zaświadcującym o jej przyjęciu/zatwierdzeniu (zawiadomienie, decyzja), a także kopie aktualizacji dokumentacji (jeżeli zostały sporządzone),
 - b) hydrologicznej – w przypadku ujęć wód powierzchniowych (art. 138 ust. 4 ustawy Prawo wodne).

Zakazy obowiązujące na terenie ochrony bezpośredniej mają charakter obligatoryjny, czyli obowiązują z mocy art. 128 ustawy Prawo wodne. W przypadku terenu ochrony pośredniej zakazy lub ograniczenia mogą być wprowadzone w danej strefie przy uwzględnieniu uwarunkowań lokalnych. Zakazy nie mogą wykraczać poza katalog zakazów wymienionych w art. 130 ustawy Prawo wodne, ale mogą być modyfikowane. Każdy zakaz oraz modyfikacja muszą być szczegółowo uzasadnione i wynikać ze specyfiki danego ujęcia wody.

Zasady dotyczące ujęć wód powierzchniowych

Zgodnie z art. 124 ust. 1 ustawy Prawo wodne, strefę ochronną ujęcia wód powierzchniowych określa się tak, aby trwale zapewnić jakość wody zgodną z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz aby zabezpieczyć wydajność ujęcia wody.

Strefę ochronną ujęcia wód powierzchniowych wyznacza się na podstawie ustaleń zawartych w dokumentacji hydrologicznej tego ujęcia.

Strefa ochronna ujęcia wody z potoku górskiego lub z górnego biegu rzeki może obejmować całą zlewnię cieku powyżej ujęcia wody.

Zasady dotyczące ujęć wód podziemnych

Zgodnie z art. 122 ustawy Prawo wodne teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych obejmuje obszar zasilania ujęcia wody. Teren taki wyznacza się na podstawie ustaleń

zawartych w dokumentacji hydrogeologicznej tego ujęcia. Jeżeli czas przepływu wód od granicy obszaru zasilania do ujęcia jest dłuższy od 25 lat, teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych wyznacza się z uwzględnieniem obszaru wyznaczonego 25-letnim czasem wymiany wód w warstwie wodonośnej.

Obowiązkowa zawartość treści dokumentacji hydrogeologicznych określona jest w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2016 r. w sprawie dokumentacji hydrogeologicznej i dokumentacji geologiczno-inżynierskiej (Dz. U. poz. 2033). Większość dokumentacji hydrogeologicznych starszych ujęć powstała w okresie, gdzie obowiązywały inne przepisy w sprawie zawartości tych dokumentów. Właściciel ujęcia powinien zaktualizować swoją dokumentację hydrogeologiczną, aby informacje w niej zawarte były przydatne do aktualnie wymaganych standardów dotyczących ujęcia.

W dokumentacji hydrogeologicznej, dla określonych warunków eksploatacji, zgodnie z obowiązującymi przepisami określa się potrzebę ustanowienia stref ochronnych, ustala się zakres obszaru zasilania ujęcia, obszaru spływu wód do ujęcia, granicę zasilania ujęcia wyznaczonego 25-letnim czasem dopływu wód do ujęcia lateralnie i czas dopływu wód w pionie, granice 25-letniego czasu wymiany wód w warstwie wodonośnej (jeżeli jest potrzeba).

Wskazana granica terenu ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych, powinna wynikać wprost z ustaleń zawartych w dokumentacji hydrogeologicznej tego ujęcia. W przypadku braku w dokumentacji hydrogeologicznej treści dotyczących stref ochronnych należy dokumentację dostosować do obowiązujących przepisów i wówczas przyjąć zakres terenu badanego w analizie ryzyka na podstawie danych z aktualizacji dokumentacji hydrogeologicznej.

Dostosowanie granicy terenu ochrony pośredniej wyznaczonej w dokumentacji hydrogeologicznej do linii charakterystycznych w terenie (dróg, granic działek ewidencyjnych) jest możliwe przy zachowaniu zasady, że ze strefy ochronnej nie można wyłączać obszarów znajdujących się wewnątrz terenu ochrony pośredniej wyznaczonego w dokumentacji hydrogeologicznej. Z tego powodu powierzchnia strefy ochronnej może się jedynie zwiększyć w stosunku do wskazanej w dokumentacji hydrogeologicznej. Odstępstwa od granicy wyznaczonej w dokumentacji hydrogeologicznej nie powinny być znaczące, ponieważ dodatkowe obszary to możliwość zwiększenia kosztów ustanowienia strefy ochronnej (np. odszkodowania, wykup nieruchomości).

Na podstawie art. 142 ustawy Prawo wodne, za szkody poniesione w związku z wprowadzeniem w strefie zakazów, nakazów oraz ograniczeń w zakresie użytkowania gruntów lub korzystania z wód, właścicielowi nieruchomości położonej w tej strefie przysługuje odszkodowanie na zasadach określonych w art. 471.

Roszczenie o wypłatę odszkodowania, przedawnia się z upływem 2 lat od dnia wystąpienia szkody (art. 471 ust. 5 ustawy Prawo wodne).

Wysokość odszkodowania ustala właściwy starosta, w drodze decyzji, na wniosek właściciela nieruchomości, zaś jego wysokość ustala się na dzień wejścia w życie aktu prawa miejscowego (art. 471 ust. 6 ustawy Prawo wodne). Zgodnie z art. 471 ust. 7 w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, strona może wnieść powództwo do sądu powszechnego.

Do wypłacenia odszkodowania albo wykupu nieruchomości, w związku z ustanowieniem strefy ochronnej, zobowiązany jest właściciel ujęcia wody (art. 471 ust. 9).

Wniosek wraz z załącznikami powinien zostać podpisany przez właściciela ujęcia. W przypadku kiedy wniosek składa pełnomocnik właściciela ujęcia wody, należy załączyć stosowne pełnomocnictwo wraz z potwierdzeniem wniesienia opłaty za pełnomocnictwo (jeżeli dotyczy).

Powyższe materiały należy złożyć w 1 egzemplarzu w formie wydruku oraz w formie elektronicznej.

Wniosek można złożyć:

- 1) przesyłając pocztą na adres:
Małopolski Urząd Wojewódzki, ul. Basztowa 22, 31-156 Kraków
- 2) osobiście w siedzibie Urzędu:
 - Kraków, ul. Basztowa 22 - Dziennik Podawczy parter pok. 24
 - Nowy Sącz, ul. Jagiellońska 52 - Dziennik Podawczy parter pok. 34
 - Tarnów, al. Solidarności 5-9 Dziennik Podawczy parter pok. 5
- 3) za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego ePUAP: /ag9300lhke/skrytka